

2. Misijní bat'ůžek

Milí přátelé misíí!

Nápady, které máte v rukou, slouží jako vodítko pro dospělé: kněze, katechety, učitele, rodiče, vedoucí oddílů či skupinek dětí a všechny ty, kteří pracují s dětmi. Je rozdělena na 10 částí, obsahuje Heslo a pravidelné rubriky: Modlitba, Oběť, Služba, Tvořivost, aby děti mohly stavět MOST. K tomu lze využít také sad kartiček Kintuadi, které jsou k dispozici v kanceláři PMD. Součástí kartiček jsou i ústřižky (cihličky). Z nich je možné například postavit společný misijní most. Prostřednictvím kartiček mohou děti podle možností pravidelně šetřit drobné finanční částky na pomoc nejchudším dětem světa skrze PMDD. Do naší pravidelné práce patří též rubriky Z misijního světa a Z historie PMDD. V Okénku do misijního nebe Vám představíme 10 svatých misionářů. Luštěnky pro Vás nachystali naši spolupracovníci z časopisu Šalamounky. Děti si tak mohou trochu provětrat mozkové buňky a zároveň se připravit na Misijní kongres dětí. V každém čísle Vám předložíme alespoň jednu luštěnku (křížovka, roháček, kriskros, hřebenovka a podobné laskominky) spolu s návodem k luštění.

Přejeme Vám, ať během misijního putování zažijete mnoho radosti. Na přímluvu Panny Marie, Matky Misionáře světa – Ježíše Krista, Vám vyprošujeme plnou náruč Božích milostí a děkujeme Vám za misijní pomoc a spolupráci.

Září a říjen

Heslo: „Hlásáme lásku Otce, který k nám promlouvá ve znameních každodenního života.“

1. Modlitba

Přečtete si společně text Lk 10, 21 – 24 a rozjímejte nad ním.

- Kdo může nejlépe poznat Boha?
- Kým je pro nás Bůh?
- Co dělá Otec pro své děti?
- Jak se mají děti k Otci chovat?
- Co nám chce Bůh tímto textem říct?

Na závěr si můžete společně přečíst Žalm 65.

2. Oběť

Naším průvodcem pro tento měsíc je Svatý otec Benedikt XVI. Na nástěnku si pověste jeho obrázek a každou neděli se s ním v poledne pomodlete Anděl Páně. Pokuste se zamyslet, co vy sami můžete udělat pro to, aby nebyly:

- děti těžce pracující, opuštěné, bez rodiny, děti ulice
- děti, které obchodují s drogami nebo děti jakkoliv zneužívané
- děti, kterým se upírá právo na život, které jsou vražděny, mrzačeny a vězněny

Zkuste si také mezi sebou udělat anketu na téma „Kdyby Pán Ježíš přišel mezi nás dnes“ a jednotlivé názory na barevných papírech také přidejte na nástěnku.

3. Služba

Naši bratři a sestry z misijních krajů mají často těžký osud. Snažte se poznávat jejich radosti i bolesti, sbírejte informace o vrstevnících z jiných zemí, sledujte zprávy v televizi, poslouchajte rádio, čtěte noviny. Pokuste se vyrobit nebo shromáždit co nejvíce různých věcí, dárků či upomínkových předmětů. Uspořádejte Misijní jarmark nebo loterii a získané peníze pro trpící děti pošlete na účet PMD.

4. Tvořivost

Vydejte se spolu na procházku. Zkuste při ní i během dalších dní sbírat různé malé „poklady“ přírody, které vám pomohou vidět jednotu i v různosti světa, který nás všechny obklopuje. Z nich vytvořte obrázek, který bude znázorňovat zeměkouli se srdcem uprostřed.

5. Z misijního světa

Dětská práce

Podle údajů UNICEF je na světě 250 milionů dětí nuceno pracovat. Jedná se tedy o celou čtvrtinu dětí od 5 – 14 let. Pracujících dětí má Asie (61%), Afrika (32%) a Latinská Amerika (7%). Tyto děti pracují v zemědělství, ve zpracovatelském průmyslu, obchodu, dopravě, hotelech, restauracích, jako pouliční prodavači, čističi bot nebo služebné v domácnostech. Podílejí se např. na zpracování kávy, kakaa, cukrové třtiny, bavlny, sisalu, výrobě bot, oblečení, sportovních potřeb, koberců či nábytku.

V 95% jde o práci načerno, založené na ústní dohodě, při které nevznikají žádné nároky na plat nebo důstojné zacházení. 50 milionů dětí pracuje ve zdraví ohrožujících podmínkách – při nošení těžkých nákladů v dolech nebo kamenolomech, jsou vystavovány radioaktivnímu záření, sbírají nebezpečný odpad na skládkách. Při této práci se často nevyhnou ani těžkým či dokonce smrtelným pracovním úrazům. Pracující děti mají velmi malou možnost se bránit, navíc jsou tyto věci utajovány.

V západní a střední Africe je rok co rok prodáno do otroctví 200 000 dětí. Ty se stávají „majetkem“ novodobých otrokářů. Ztrácejí kontakt s rodinou, nechodí do školy, často jsou krutě bity (i za naprosto nicotné prohřešky). Pracují 10 – 12 hodin denně bez jakéhokoliv odpočinku. Jejich život má pro „zaměstnavatele“ cenu pouhých několika dolarů. Také v jihovýchodní Asii je otroctví poměrně častým jevem. Vzniká jako důsledek vysokoúrokových půjček, které chudá rodina nemůže nikdy splatit. Splátkou půjčky se pak stává samotné dítě a je tak odsouzeno k doživotní práci na polích nebo v domácnosti věřitele. Takováto „splátka“ je často také jen zástěrkou pro obchod s dětmi a jejich sexuálnímu zneužívání pro komerční účely. Pracovní podmínky na plantážích a v továrnách, které vyvážejí své zboží i do České republiky, jsou katastrofální. Na středoamerických banánových plantážích je běžná 12 – 14 hodinová pracovní doba za mzdu, která nezabezpečuje ani základní životní potřeby. Sociální pojištění, nemocenská nebo dovolená neexistují.

Dětská práce je nepochybně levná. My, kteří jsme potěšeni levnými výrobky, často ani netušíme, že se za těmito cenami skrývají miliony dětí, které nikdy nepoznají radost z dětské hry či z dobrého školního vysvědčení. Každý z nás ovlivňuje svým způsobem života a spotřeby ostatní obyvatele této planety. Pomozme těmto trpícím dětem svou modlitbou a například i podporou projektů PMDD

6. Z historie PMDD

Zakladatelem Papežského misijního díla dětí je Mons. Charles August Marie de Forbin – Janson, biskup z diecéze Nancy ve Francii. Narodil se 3. listopadu 1785 v Paříži. 19. května 1843 zakládá společnost Misijního díla dětí. Hned od začátku bylo hlavní myšlenkou díla vytvořit hnutí

křesťanských dětí, které budou pomáhat nevěřícím dětem hledat Pána Ježíše. Zemřel 3. listopadu 1844 v Marseilles. 3. prosince 1880 vydává Papež Lev XIII. encykliku Sancta Dei Civitas, čímž vyjadřuje plnou podporu církve tomuto dílu. 3. května 1922 uděluje Papež Pius XI. Misijnímu dílu dětí titul „papežské“ a tím se pod ochranou nástupců sv. apoštola Petra dostává všude tam, kde je katolická církev. Heslem všech členů PMDD je Děti pomáhají dětem.

7. Okénko do misijního nebe

Svatý Petr Claver SJ (svátek má 9. září) – AMERIKA

Narodil se 25. června v katalánském městě Verdú. Jako dvacetiletý vstoupil do Tovaryšstva Ježíšova. Jeho snem bylo věnovat se misijní činnosti v tehdejší Západní Indii (oblast Karibiku). Několikrát prosil představené, aby ho poslali na misie, ti však zkusili jeho trpělivost a poslušnost a vyslali ho na teologická studia do Barcelony. Konečně mu roku 1610 provinciál svěřil poslání hlásat evangelium v Jižní Americe. Petr se necítil být hoden přijmout kněžské svěcení hned, prosil o odklad a byl tedy vysvěcen až o šest let později jako šestatřicetiletý.

Jeho úkolem v kolumbijském přístavním městě Cartagena byla péče o černé otroky, které sem přiváželi na lodích ze západní Afriky. Ročně se na místních trzích prodalo deset až dvanáct tisíc černochů. Právě oni se stali cílem snažení Petra Clavera, který si při skládání věčných slibů přidal ještě pátý, osobní závazek – být otrokem otroků až do smrti. Když se dozvěděl, že připlouvá nová loď s otroky, hned běžel do přístavu. Cestou po domech vyžebrał mnoho milodarů, nakoupil jídlo, oblečení, aby obdaroval přistěhovalce a získal si jejich důvěru. Nejdříve vyhledával novorozené děti a křtil je, potom ošetřil nemocné, občerstvil staré černochy, nemohoucí povynášel na vlastních zádech na pevninu. Mnoho energie věnoval obstarávání tlumočnicků, aby se mohl se zajatci dorozumět. Vzdělával otroky, vyučoval katechismus a připravoval je na přijetí svátostí. Za svoji činnost si vysloužil mnoho nenávisti ze strany otrokářů, ale i otroků, které nabádal k uspořádanému životu. Jeho úsilí přineslo mnoho plodů. Předpokládá se, že pro Krista získal mezi nimi přibližně tři tisíce duší.

Zemřel vysílený, ale po plodném životě 8. září 1654. Místo, na kterém žil a zemřel, vyrabovali zbožní otroci, kteří si chtěli odnést alespoň nějakou památku na svého dobrodince a ochránce. Papež Pius IX. vyhlásil Petra Clavera roku 1851 za blahoslaveného a Lev XIII. roku 1888 za svatého. Roku 1896 byl prohlášen za univerzálního patrona misí mezi černými národy. Na obrazech je znázorňován uprostřed černochů, oblečen většinou v kněžském šatě.

Modlitba může vypadat třeba takto:

Drahý Petře Clavere, svatý našich moderních časů, Ty jsi měl soucit s utiskovanými, s lidmi kteří byli prodáváni jako otroci a se kterými se zacházelo jako s prodejními zvířaty. Při zmírňování tělesných nemocí jsi tišil také jejich duševní bolesti a učil je milovat Krista, který zná východisko z každé těžké situace. Ved' nás, abychom se tak jako Ty stali misionáři, kteří obětují sami sebe. Amen.

Každý den se modleme:

Pane Ježíši, když Ti bylo 12 let, přivedl jsi svou moudrostí k úžasu učence v jeruzalémském chrámě. Vyslyš naše modlitby za miliony dětí, které v podobném věku jako Ty nemohou číst Písmo svaté, protože musí celé dny těžce pracovat a živit tak své rodiny. Prosíme také za miliony rodičů, kteří touží po tom, aby uměli napsat a přečíst jména svých dětí a aby jim mohli umožnit vzdělání, které se jim samotným nedostalo.

Listopad

Heslo: „Spolu s Ježíšem hlásáme Boží lásku ke každému člověku.“

1. Modlitba

Přečtěte si společně text Lk 10, 30 – 37 a rozjímejte nad ním.

Kdy máme pomáhat?
Má cenu pomáhat?
Které věci jsou nejdůležitější?
Kdo je můj bližní?
Pro koho mohu být Samaritánem?
Co nám chce Bůh tímto textem říct?

Na závěr si můžete společně přečíst Žalm 54.

2. Oběť

Naším průvodcem pro tento měsíc je sv. František z Assisi. Zkuste o něm vypátrat co nejvíce informací a prostě ho o přímlovu.

Seznamujeme se s problémy dětí ve světě. Následující informace by nám měly pomoci si uvědomit těžkou situaci mnoha lidí, připomenout si skutky milosrdenství pro tělo i duši a zamyslet se trochu více nad tímto tématem. Zkuste si i sami odpovědět na položené otázky:

Na světě žijí 2 miliardy dětí. Na kterém kontinentu jich žije nejvíce?

300 milionů dětí trpí kvůli válkám. Kde se teď válčí?

Každý týden umírá 250 tisíc dětí hladem nebo špatnou výživou. Jaké jsou příčiny jejich smrti? Do jaké míry jim můžeme zabránit?

130 milionů dětí nikdy nechodilo do školy. Jaké jsou důsledky negramotnosti?

Více než miliarda lidí na světě žije v největší bídě. Jak my zacházíme s naším „nadbytkem“?

Ročně umírá na světě přes 13 milionů dětí hladem a podvýživou. 200 milionů dětí do 5 let je podvyživených. Nejsme my mlsní a vybíraví v jídle?

Problém negramotnosti se týká 950 milionů lidí včetně 350 milionů dětí. 29% dětí končí své vzdělání po 4 třídách základní školy. V roce 2000 bylo na světě 924 milionů negramotných lidí, z toho přes 600 milionů žen. Vážíme si toho, že můžeme chodit do školy?

Utečenci jsou lidé bez domova, kteří jsou donuceni žít na ulicích. Nejčastěji se jimi stávají kvůli válkám. Mezi 150 miliony utečenci tvoří většinu ženy a děti. Velké procento dětských utečenců jsou sirotci. Děkujeme Bohu za to, že máme domov?

Misionáři poslechli Ježíšovu nabídku a nasazují své síly pro spásu světa, přinášejí lidem světlo Božího slova. Téměř 4 miliardy lidí ještě neslyšelo radostnou zvěst o Kristovi.

Modlíme se za ně? Kolika lidem jsme o Ježíšovi řekli my?

3. Služba

Zajděte společně k hrobům lidí, kteří se zasloužili o dobrý život vaší farnosti (např. kněz, učitel, lékař, matka více dětí, někdo, kdo zachránil život druhému člověku ...) a pomodlete se tam za ně. Tyto lidi můžeme nazvat opravdovými Samaritány.

Každý si vyrobte svíčku, namalujte ji na tvrdý papír a modlete se za zemřelé misionáře, za misionáře – mučedníky, za sirotky apod. Tato svíčka, umístěná na viditelném místě, vám bude

připomínat každodenní modlitbu a možnost získání odpustků.

Zkuste zapřemýšlet nad smyslem obrácení se člověka k Bohu a nutností přispívat ke spáse všech lidí a to: vlastní snahou o svatost (příklad života, rozhovor), touhou po spáse své i druhých (odpustky, modlitba) a očištěním se z vlastního sobectví (pokání, dobré skutky).

4. Tvořivost

Pokuste se sehnat informace (rádi vám je na vyžádání zašleme z naší Národní kanceláře) o činnosti Papežských misijních děl, zjistěte, jak dlouho už existují a jak je možné spolupracovat s misii právě skrze PMD. Kdo z vás ještě není členem Misijního klubka, může zauvažovat o zapojení se do této aktivity.

I u vás může Misijní klubko vzniknout, stačí trošku odvahy a dobré vůle.

Všem rádi poradíme, jak na to.

5. Z misijního světa

Děti bez rodiny (sirotci) (zdroj: UNICEF)

Děti, jejichž rodiče zemřeli, ztratily první a nejdůležitější citové zázemí spolu s péčí, kterou poskytuje rodina. Mnohé musí po smrti svých rodičů opustit školu, domov a bez náležité ochrany se stávají snadnými oběťmi vykořisťování a zneužívání.

v rozvojových zemích žije 143 milionů sirotků, což znamená, že 1 dítě z každých 13 je sirotek

jen v roce 2003 osiřelo více než 16 milionů dětí

celkem je ve světě 15 milionů sirotků AIDS

dětí zadržovaných ve vazbě je na světě asi 1 milion

Je smutné a překvapivé, že nejvíce „neviditelné“ jsou (street children) děti ulice, i když jsou nejvíce na očích... Modleme se za ně a podle možností jim můžeme skrze projekty PMDD pomoci.

6. Z historie PMDD

Biskup de Forbin-Janson začíná...

Ještě velmi mlád byl zvolen biskupem francouzské diecéze Nancy. O pouhé dva roky později byl nucen svou diecézi opustit a nikdy už mu nebylo dovoleno se vrátit.

V Nancy to bylo mnoha lidem líto, protože se zvláštním zájmem pečoval o chudé. Jeho velkou touhou bylo odjet do Číny, s níž měla Francie politická a ekonomická pouta, byl však požádán, aby zůstal ve Francii a hlásal slovo Boží mezi svými lidmi. Biskup de Forbin se stal jedním z nejhörlivějších kazatelů své doby. Založil skupinu kněží pro farní misie a bez oddechu kázal. Stále udržoval čilé kontakty s misionáři v Číně. Ti mu řekli o smutném osudu mnoha malých dětí v chudých rodinách. Děvčátka nebo postižené děti byly velmi často úmyslně zabíjeny nebo opouštěny. Misionáři požádali biskupa, aby jim pomohl děti zachránit a poskytnout jim domov v misii, aby mohly být pokřtěny a vychovávány v křesťanské víře.

Biskup se pokusil o problém informovat veřejnost, bylo však obtížné přesvědčit lidi o nezbytnosti založení společnosti na pomoc misionářům při záchraně dětí. V té době byly ve Francii zakládány četné misionářské instituty a myšlenka biskupa de Forbina byla brána jako konkurence. Proti návrhu se postavili i někteří členové Díla šíření víry. Když bylo těžké přesvědčit dospělé, obrátil se biskup k dětem. Řekl jim o osudu mnoha čínských dětí a zeptal se jich, zda by chtěly církvi pomoci zachránit tyto maličké děti, které umíraly nepokřtěné. Děti se ptaly, co mají udělat a biskup jim řekl:

každý den se pomodlete Zdravas Maria
jednou měsíčně darujte jeden penízek

7. Okénko do misijního nebe

Sv. Kolumbán (svátek má 23. listopadu) – EVROPA

Narodil se kolem r. 542 v provincii Leinster ve středním Irsku. Ve svých dvaceti letech vstoupil do právě založeného kláštera Bangor, který se měl stát jedním z nejvýznamnějších klášterů západu. V této kolébce mnišství působil Kolumbán během dalších 30 let v různých úřadech, velmi dlouho také jako učitel. V roce 590 opustil spolu s dvanácti druhy Bangor a od té doby působil jako misionář. Komunita mnichů kázala nejprve v Anglii a odtud šla později do Bretagně a do Burgundska. Všude, kam on a jeho věrní druhové přišli, zakládali kláštery a zaznamenávali velký příliv následovníků. Kolumbánova osobnost a jeho působivá kázání přitahovaly stále více učedníků.

Nejdůležitější klášter byl založen kolem r. 593 v Luxeuilu, západně od Mühlhausenu. Tato „stanice“ mnišství, jejímž prvním opatem byl Kolumbán, se pak stala jednou z nejvýznamnějších vůbec a získala velký vliv na veškerý vývoj a kulturu západu. Pro své mnichy, jichž bylo brzy několik set, napsal Kolumbán mnišskou řeholi, která se svou velkou přísností a tvrdostí lišila od všech dosavadních klášterních pravidel.

Po roce 610 byl vyhnán z Luxeuilu kvůli pranýřování špatného chování krále Theodoricha II. a začal působit spolu s několika svými věrnými druhy na misiích v alemanské hornorýnské oblasti. Usadil se nakonec v Bregenzu u Bodamského jezera. Později, přibližně v roce 613, putoval přes Alpy do severní Itálie do Val Trébia, kde se nakonec v odloučenosti a pokoji od všech sporů a touhy po moci usadil a založil svůj poslední klášter Bobbio.

I přes mnohá nepochopení a pronásledování církevní i světskou autoritou, zvláště pro svůj přísný a asketický život, nakonec v Bobbiu roku 615 pokojně umírá. Kolumbán je znázorňován buď jako opat nebo poutník, často drží hůl. Je vyobrazován s medvědem, což se vztahuje na známou legendu, že nechal v medvědí jeskyni vytrysknout pramen.

Nechme se oslovit myšlenkami sv. Kolumbána:

- Co pomůže, uznáváme-li, že pokoj je dobrý, když ho dobře nechráníme?
- To, co je nejlepší, bývá zároveň velice křehké, a co je vzácné, vyžaduje větší opatrnost a pečlivější ochranu.
- Pokoj je zvláště křehký, neboť se rozbije lehkomyšlnou řečí a vezme za své nejmenší urážkou bratra.
- Nic nedělá lidem tak dobře, jako mluvit o cizích věcech, starat se o cizí záležitosti, promarnit čas mluvením páté přes deváté a utratit na cti nepřítomným.
- Kdo nemůže říci „Pán mi dal dovedný jazyk, abych uměl potěšit znaveného“, ať raději mlčí. A říká-li něco, ať je jeho slovo pokojné.

Modlitba může vypadat třeba takto:

Bože, ty jediný jsi svatý, ty jediný jsi pramen všeho dobra; pomáhej nám na přímluvu svatého Kolumbána, ať svůj život uspořádáme podle Tvé vůle, abychom se nepřipravili o účast na Tvé slávě a byli druhým k užítku. Prosíme o to skrze tvého Syna Ježíše Krista našeho Pána, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje na věky věků. Amen.

Každý den se modleme se sv. Františkem z Assisi:

Pane, učiň mě nástrojem svého pokoje:

abych přinášel lásku tam, kde je nenávisť,

odpuštění tam, kde je křivda,

víru tam, kde je pochybnost,

naději tam, kde je zoufalství,

světlo tam, kde je temnota,

radost tam, kde je smutek.
Dej, ať se tolik nestarám o to, abych byl potěšen, ale ať sám těším,
abych byl chápán, ale ať chápu druhé,
abych byl milován, ale abych miloval.
Protože jen tehdy, když dáváme, dostáváme,
když odpouštíme, dostává se nám odpuštění
a když umíráme, rodíme se k věčnému životu. Amen.

Prosinec

Heslo: „Čekáme na Spasitele, který nás učinil Božími dětmi.“

1. Modlitba

Přečtěte si společně text Lk 1, 26 – 38 a rozjímejte nad ním.

- Kdo je to anděl?
- Co zvěstoval anděl Marii?
- Kdy můžeme uslyšet Boží hlas?
- Co nám chce Bůh tímto textem říct?

Na závěr si můžete společně přečíst Žalm 122.

2. Oběť

Naším průvodcem na cestě je pro tento měsíc sv. František Xaverský.

Zkuste ve spolupráci s katechetou nebo knězem zorganizovat nějaké společné misijní modlitby a připravit např. adoraci, která by všem připomínala, jak velice Bůh touží stále přebývat v našich srdcích.

Pokuste se o drobné každodenní sebezápory: odepření si sladkosti, zábavného programu v televizi, hry na počítači a ty věnujte jako „dary srdce“ pro malého Ježíše. Můžete je namalovat, napsat... a uskutečnit i formou známé akce PMDD na pomoc nejchudším dětem v misiích Jeden dárek navíc.

3. Služba

Na dobu adventu si můžete připravit lampiony s namalovanými „dary srdce“, které si noste na rovátní bohoslužby.

Připravte betlém s postavičkami dětí různých ras, kultur a národů. Namalujte své „dary srdce“ na maličké kartičky papíru a ozdobte jimi farní nebo i svůj betlém. Na vánoční besídku můžete připravit nějakou vánoční scénku.

4. Tvořivost

Vyrobte pokladničku (společnou nebo i každý sám pro sebe) a malé upomínky vděčnosti pro rodiny, jejichž děti se účastní vánoční besídky. Můžete připravit i farní misijní koledování, jak už se v mnoha farnostech děje. Nezapomeňte i na naši tradiční akci Vánoční pohled pro misie.

5. Z misijního světa

Chudoba (zdroj: UNICEF)

Děti v nejchudších zemích čelí daleko častěji riziku smrti, vážného onemocnění nebo podvýživy než děti ve vyspělých zemích. Nemohou navštěvovat školu, nemají přístup ke zdravotní a sociální péči, k nezávadné vodě...

1 dítě z každých 6 umírá před svými 5. narozeninami.

1 dítě z každých 10 umírá před 1. rokem svého života.

1 ze 2 dívek ve věku základní školní docházky nemůže chodit do školy.

1 z každých 3 dětí ve věku do 5 let trpí podvýživou (celkem 42 milionů dětí).

1 z každých 4 nově narozených dětí není očkováno proti spalničkám – nemoci, která zabíjí každoročně více než 500 000 dětí.

V době nadměrného blahobytu v mnoha zemích žije 2,8 miliardy lidí (téměř polovina světové populace) s prostředky nižšími než jsou 2 dolary na den. 1,2 miliardy z těchto lidí žije na samé hranici přežití, kdy jim na živobytí zbývá méně než 1 dolar na den.

V zemích s vysokými příjmy zemře dříve, než se dožije pěti let, méně než jedno dítě ze 100. V nejchudších zemích je toto číslo pětikrát vyšší.

V rozvinutých zemích je méně než 5% dětí mladších pěti let podvyživených, zatímco v chudých zemích trpí nedostatkem jídla téměř 50% dětí.

Tato krajní chudoba přetrvává, přestože se životní podmínky člověka za poslední století zlepšily více než v celé historii předtím. Globální bohatství, propojenost a technologické možnosti nikdy nebyly větší. Rozdělení těchto výtěžků je však výjimečně nerovné. Průměrný příjem ve 20 nejbohatších zemích je 37x vyšší než ve 20 nejchudších – tento rozdíl se za posledních 40 let zdvojnásobil.

Pokrok dosažený v omezování chudoby se v jednotlivých regionech světa značně liší. Ve východní Asii počet lidí žijících s prostředky nižšími než 1 dolar na den klesl ze 420 milionů v roce 1987 na zhruba 280 milionů v roce 1998. Ale v subsaharské Africe, jižní Asii a Latinské Americe počet chudých neustále roste.

Počty chudých se také významně liší uvnitř jednotlivých zemí. V některých afrických zemích je výrazně nižší úmrtnost novorozenců mezi etnickými skupinami, které drží politickou moc. V Latinské Americe mají děti ze skupin původního obyvatelstva podstatně nižší šanci chodit do školy než jejich vrstevníci, kteří patří k většinovému obyvatelstvu. V jižní Asii se ženám dostává přibližně o polovinu méně let školní docházky než mužům a na střední školy jsou zapsány dívky v počtu, jenž odpovídá dvěma třetinám počtu zapsaných chlapců.

6. Z historie PMDD

První patron Díla dětí

Právě předtím, než biskup de Forbin Janson zahájil činnost Díla dětí, zvolil si za patrona Díla misionáře otců lazaristů P. Gabriela Perboyra, jenž se ve věku 33 let vydal na misie do Číny, byl uvězněn a po mnoha utrpeních roku 1840 zabit. Svědectví Otce Gabriela, jehož papež Jan Pavel II. roku 1996 prohlásil za svatého, zanechalo v lidech Francie hluboký dojem a jeho láska k Číně byly pro biskupa de Forbina – Jansona skvělou příležitostí k odkazu na něj. Misie dětí se zrodily skrze svědectví mučednictví.

Nejvhodnější dobou pro založení Díla dětí byl pontifikát papeže Řehoře XIV., někdejšího prefekta Kongregace pro evangelizaci národů. Během jeho pontifikátu byla církev obohacena o 53 nových kněžských kongregací, 200 ženských kongregací otevřených pro misie ad gentes a 270 laických sdružení včetně Misijního díla šíření víry, u jehož zrodu stály Pauline Jaricot a Dílo dětí.

7. Okénko do misijního nebe – ASIE

Svatý František Xaverský (svátek má 3. prosince)

Narodil se r. 1506 ve Španělsku, studoval v Paříži a tam se seznámil s Ignácem z Loyoly. Ještě s dalšími pěti druhy chtěli putovat do Svaté země, ale všechny cesty do Palestiny blokovali muslimští Turci. Odešli tedy do Benátek, kde přijali kněžské svěcení a za rok klečeli před Sv. otcem a prosili ho, jestli by mohli cestu do Svaté země nahradit naprostou poslušností papežovi. Zde vzniklo

Tovaryšstvo Ježíšovo – jezuité. Papež poslal dva jezuity do Irska, dva do Východní Indie a Františka Xaverského na Dálný východ jako papežského legáta pro západní Indii.

Ve městě Goa ho od další cesty zdržely několikaměsíční deště. František nezahálel. Všiml si, jak zde žijí portugalští úředníci, vojáci a obchodníci a jelikož tím nedávali zrovna dobrý křesťanský příklad, chodil křížem krádem městem, vyučoval dospělé i děti křesťanství, zpovídal a kázal. Když byla plavba opět možná, cestoval k lovcům perel na mys Komorin, kde žila skupina asi 20 000 křesťanů. Učil je a chránil před vykořisťováním od portugalských obchodníků. Pomáhal jim, když byli přepadeni muslimskými sousedy.

Roku 1545 se dozvěděl, že byly objeveny nové ostrovy – Japonsko. Protože byl muž činu, za čtyři měsíce již byl ještě se dvěma druhy a třemi pokřtěnými Japonci v zemi vycházejícího slunce. Japonský národ byl vzdělaný, Františka vyslechli, ale jelikož překlad jeho vyprávění nebyl přesný, obrátilo se jich jen málo. Zůstal zde asi 2 roky a pokřtil jen asi 1500 Japonců.

A i když byli japonští křesťané krutě mučeni, křesťanství se zde už udrželo.

Potom chtěl konečně do Číny, která byla nepřátelská cizincům, ale to se mu nepodařilo. Místodržící se proti tomu postavil, takže se tam František chtěl dostat přes skalnatý ostrůvek Sancian nedaleko Kantonu. Byl dohodnutý s jedním Číňanem, že ho tam převezme v rybářské džunce. Číňan ho však nechal na holičkách. Na ostrově už nebylo mnoho Portugalců, protože se blížila zima a obchody s Čínou vázly. František byl velmi vyčerpaný, dostal horečku a zemřel roku 1552.

Byl to jeden z největších křesťanských misionářů, dovedl se sžít s národem, kde působil, uměl přitáhnout k misionářské práci domorodce a ve své vlasti probouzet zájem o toto záslužné dílo.

Nechme se oslovit sv. Františkem:

Pokud jde o výsledek naší cesty, důvěřuji v Boha, našeho Pána, že prospěje k vzrůstu naší svaté víry, ať jsou pronásledování našich nepřátel a jejich služebníků jakákoli, neboť: „Je-li Bůh s námi, kdo proti nám?“ (Řím 8,31).

Modlitbu se modlete třeba každý den, může vypadat například takto:

Bože, svatý František svým kázáním získal pro Tebe mnoho národů. Naplň srdce věřících horlivostí pro šíření víry, aby se Tvá církev radovala, že po celém světě roste počet tvých věřících. Skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Leden

Heslo: „Od nově narozeného Ježíše se učíme lásce.“

1. Modlitba

Přečtěte si společně text Mt 2, 1-12 a rozjímejte nad ním:

Odkud přišli tři králové?

Kdo je vedl?

Jak je přijímali druzí?

Co udělali po setkání s Ježíšem?

Co nám chce Bůh tímto textem říct?

Na závěr si můžete společně zazpívat koledu o třech králich.

2. Oběť

Naším průvodcem pro tento měsíc jsou svatí andělé, zjistěte o nich co nejvíce hodnověrných informací a povídejte si s nimi, prostě je o ochranu.

Na vaši misijní nástěnku nebo do misijního koutku umístěte barevnou stužku, rozstříženou na dva díly. Konec jednoho dílu je rok právě skončený, začátek druhého je rok začínající.

Napište na papír všechny křivdy a nespravedlnosti, které jste zažili v minulém roce, papír pak rozstříhejte na drobné kousky a umístěte v sáčku pod konec stužky jako symbol ukončení křivd a zla.

Připomeňte si i další důležité věci: odpuštění dluhů, smíření, vzájemné odpuštění. Rozdejte si tenké krajíčky chleba nebo dortové oplatky. Každý běžte ke každému, vzájemně požádejte o odpuštění a prominutí za své špatné skutky vůči sobě, popřejte si dobro v novém roce. Na důkaz odpuštění a lásky si vzájemně ulomte kousek chleba nebo oplatku. Poslednímu dejte zbylou část svého krajíce. Tak sice rozdáte celý svůj chléb, ale nasytíte se chlebem i láskou druhých.

3. Služba

Pročtěte si spolu s katechetou nebo knězem texty slavnostní mše sv. ze svátku Tří králů. Připravte se na tento svátek, během něhož zdůrazněte fakt zjevení Páně celému světu a potřebu hlásání evangelia všem lidem skrze skutky milosrdenství. Vydejte se na misijní tříkrálové koledování. Pokud během koledování „získáte“ peníze pro chudé děti na misiích, pošlete je na PMDD. Odtud se dostanou dětem do misií. Tím se o „tříkrálovou“ radost rozdělíte. Tříkrálové koledování je ve světě tradiční akce Papežského misijního díla dětí, děti ve všech kontinentech se jako malí misionáři vydávají na cestu, navštěvují sousedy, zvěstují radost evangelia a finančními dárky podporují misijní úsilí na pomoc dětem v bídě. Povídejte tedy lidem o úžasné Boží lásce k nám. Můžete se i potichu nenápadně modlit za všechny lidi, které budete cestou potkávat a prosit Pána, aby je naplnil svým pokojem.

4. Tvořivost

Zorganizujte setkání radosti, např. formou karnevalu, na téma misijní putování se soutěží o nejkrásnější kostým poutníka. Vymýšlejte co nejvíce „druhů“ poutníků. Povinnou výstrojí každého kostýmu by mohly být: čapka, taška, sandály, hůl a plášť v misijních barvách.

5. Z misijního světa

Děti zneužívané (zdroj: UNICEF)

Obchod s dětmi

Podle odhadů ILO (Mezinárodní organizace práce) se obětí obchodu každoročně stává 1.200.000 dětí. Tato zločinná forma zneužívání je tak skrytá, že se tyto děti nikdy neobjeví v žádných statistikách. Zneužívány jsou v sex-průmyslu, při nebezpečné práci, při práci v domácnostech.

Těžká práce

Odhaduje se, že v těžko představitelných podmínkách práce z donucení je ve světě zneužíváno 8.400.000 dětí – od nejrůznějších forem otroctví, prostituce, pornografie, ozbrojených konfliktů a nedovolených, zločinných aktivit.

Práce v domácnostech

Toto je jedna z nejvíce skrytých forem zneužívání dětí – kromě velice náročné práce, kterou musejí vykonávat, jsou týrány, sexuálně zneužívány, nemohou chodit do školy, za svoji práci nedostávají žádný plat.

6. Z historie PMDD

Děti daly pomocnou ruku církvi v misiích

Děti se hned od vzniku Misijního díla dětí pro celou věc horlivě zapálily. Aby zachránily potřebné děti na celém světě, zahájily kampaň modliteb, obětí a skutků lásky.

Pod vedením dospělých děti vyrůstaly ve své víře, misie si našly místo v jejich srdcích a ony prožívaly radost z pomoci svým méně šťastným bratrům a sestrám. Vzniklo tak úžasné dílo solidarity, která pokračuje dodnes.

Je dobré, že se myšlenka DĚTI POMÁHAJÍ DĚTEM ujala ve všech kontinentech.

Zázraky lásky

Za první rok měly děti naspořeno 3.500 franků.

Tuto částku poslaly apoštolským vikářům v Číně.

Byli to:

biskup Carpena ve Fo Kien, který strávil celý měsíc v jeskyni,

biskup Verrolles v Manchurii, biskup Perocheau v Su Tchuen,

biskup Ponsot v Makau, biskup Rameaux v Tche-Kiang-si,

biskup Castro v Pekingu, biskup Mouly v Mongolsku,

biskup Salvetti, biskup Rizzolati, biskup de Besi, správce nankinský.

První ženy, které v Číně přijaly katolickou víru, chodily dům od domu a zachraňovaly novorozence, jejichž osudem měla být smrt, a tajně mnoho z nich pokřtily dokonce i cestou do misijního domu. Tyto odvážné ženy velké víry čelily vážnému nebezpečí. Byly pronásledovány, zůstaly však věrné svému poslání. Sirotčince pečovaly o 2000 dětí.

7. Okénko do misijního nebe

Sv. Timotej (svátek má 26. ledna) – ASIE

Narodil se roku 97 v Efesu. Spolu s Titem jsou nejznámějšími žáky apoštola Pavla, proto se jejich památka slaví společně den po jeho obrácení. Po otci, který mu brzy zemřel, byl řeckého původu. Matka Eunike byla Hebrejka a žili společně s babičkou Lois. S apoštolem Pavlem se zřejmě setkali, když zavítal do Lystry při své první misijní cestě do Malé Asie. Tehdy, pravděpodobně roku 47, ho apoštol Pavel získal pro křesťanskou víru, a když se za tři roky vrátil do tohoto města, vybral si ho za společníka na cesty. Byl ještě mladý, pravý opak mužného temperamentu Pavlova: citlivý, zdrženlivý, přitahoval svou upřímností a nezištností.

Byl s Pavlem v Efesu, Jeruzalémě, Frygii, Galatii, Thesalonice (Soluni), přišel za ním do Athén, potom do Korintu, inspiroval částečně list Thesaloničanům. Ve Skutcích apoštolů a Pavlových epištolách se objevuje zmínka o Timotejovi často; mluví se zde o něm jako o jednom z „apoštolů“, o jednom z emisarů, kterého Pavel posílá do křesťanských obcí, aby bděl nad růstem víry čerstvě zasazené. Timoteje nalézáme vedle Pavla ještě tehdy, když apoštol odjíždí spoutaný do Říma.

Kolem roku 63 byl Timotej postaven do čela efezské církve. Tam mu posílá Pavel oba kanonické listy, které nesou jeho jméno: první je psán v Makedonii, druhý v Římě. V Listech Timotejovi, který patří mezi jeho nejkrásnější, zdůrazňuje Pavel nebezpečí gnosticizmu, jehož stoupenci byli přesvědčeni, že pouhá víra ke spasení nestačí, že je třeba vyššího, kosmického poznání, stejně jako nebezpečí světského helénismu, ohrožujícího rovněž asijské církve. Pavel doporučuje Timotejovi, kterého nazývá „milovaným synem,,“, aby šetřil své zdraví, ale zároveň zůstal pevný v křesťanském učení, trpělivosti, lásce a vytrvalosti.

Jenom z tradice se dovídáme o jeho konci; byl prý ukamenován a dobit holí, když chtěl Efesanům zabránit, aby se účastnili pohanské slavnosti. Blízko předpokládaného místa jeho smrti byla postavena bazilika. Timotej, oslavovaný jako biskup, doplňuje dílo apoštola Pavla jako jeho věrný

žák. Bývá zobrazován jako biskup s kyjem a kameny, jako náznakem svého pravděpodobného mučednictví.

Nechme se oslovit myšlenkami sv. Pavla Timoteovi:

- Ty však buď ve všem rozvážný, vytrvalý ve zkouškách, pracuj jako hlasatel evangelia, dobře konej svoji službu. (2 Tim 4, 5)
- Vyhýbej se prázdným světským řečem: Ti, kdo tak mluví, zapadají stále více do bezbožnosti a jejich nauka se bude rozlézat jako nejhorší rakovina. (2 Tim 2, 16)
- Boží stavba však stojí na pevných základech. (2 Tim 2, 19)

Modlitba může vypadat třeba takto:

Bože, tys dal svatému Timotejovi poznat cestu, která vede ke spáse, a naplnil jsi ho horlivostí potřebnou k apoštolské práci; na jeho přímluvu dej i nám, ať žijeme zbožně a spravedlivě a šťastně dojdeme do nebeské vlasti, skrze Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Každý den se modleme se sv. Faustynou Kowalskou

Pane, pomoz mi, aby můj zrak byl milosrdný: abych nikdy nikoho nepodezřival a nesoudil podle vnějších znaků, ale snažil se uvidět to, co je pěkné v duších mých bližních a snažil se jim pomáhat.

Pane, pomoz mi, aby můj sluch byl milosrdný: abych slyšel potřeby bližních a moje uši nebyly lhostejné k jejich bolestem a strachům.

Pane, pomoz mi, aby má řeč byla milosrdná: abych nikdy nemluvil o bližních špatně, ale pro každého měl slova útěchy a odpuštění.

Pane, pomoz mi, aby mé ruce byly milosrdné a plné dobrých skutků, abych uměl dělat pro bližní jen dobro a abych na sebe bral těžší a nepříjemnější práci.

Pane, pomoz mi, aby mé nohy byly milosrdné, abych se snažil bez odkládání pomáhat bližním a dokázal tak přemáhat svou lenost a únavu.

Únor

Heslo: „Jdeme spolu s Ježíšem, abychom vydávali svědectví o Boží lásce.“

1. Modlitba

Přečtete si společně text Lk 2, 22 – 38 a rozjímajte nad ním:

Kdo čekal na Spasitele?
Co potěšilo Simeona?
Co se dozvěděla Maria?
Jak Maria tuto zprávu přijala?
Co nám chce Bůh tímto textem říct?

Na závěr si můžete společně přečíst Simeonovo kantikum (Lk 2, 29 – 32).

2. Oběť

Náš průvodce na cestě je pro tento měsíc bl. Matka Tereza z Kalkaty.

Zapátrejte po všem, co víme o jejím životě a prostě ji, aby se za nás přimlouvala a poradila nám, jak nejlépe chudým pomáhat.

Pozvěte si místního kněze nebo staršího člověka z farnosti, abyste se dověděli, co dobrého se děje ve farnosti. Zkuste si všimnout lidí, institucí, nejrůznějších společenství a středisek, které pracují pro dobro jiných, starají se o potřebné a pomáhají lidem v nouzi.

Zkuste odpovědět na otázku: Proč to vlastně dělají?

3. Služba

Jako správní misionáři navštivte některého nemocného kamaráda nebo starého člověka a na památku jim přineste časopis, obrázek, pohlednici, plakát. Darujte jim část svého času a můžete je seznámit s misijní činností, přečíst jim zprávy z misíí nebo z farnosti a poprosit je, aby své modlitby a oběti věnovali jako pomoc misionářům a misiím vůbec.

4. Tvořivost

Vytvořte si mapu republiky na bílém plátně (je symbolem čistoty a svatosti) a vyznačte na ní nejvýznamnější a nejznámější poutní místa naší vlasti. Kdo z vás už některé z nich navštívil? Jak se mu tam líbilo? Co tam prožil?

5. Z misijního světa

Diskriminace dětí (zdroj: UNICEF)

Podle pohlaví

Co se týče přístupu ke vzdělání: na 100 chlapců, kteří nemohou navštěvovat školu, připadá 117 dívek. Dívky jsou také diskriminovány v přístupu ke zdravotní péči a dalším nezbytným službám.

Podle příslušnosti k etniku

Situace v amazonském regionu Ekvádoru: jen 21 % dětí ve věku do 5 let je registrováno při narození – v porovnání s celonárodním průměrem, který činí 89 % registrovaných dětí.

Děti s postižením

Ve světě žije 150 milionů dětí s postižením a většina z nich je kvůli svému postižení diskriminována či zcela vyloučena ze společnosti, ve které žijí.

Jde o zdravotní postižení nejrůznějšího charakteru – vlivem nemoci, ale i válečných konfliktů.

Tak například 250.000 – 500.000 dětí každoročně oslepne z důvodu nedostatečného přísunu vitamínu A do organismu.

6. Z historie PMDD

První země otevřené Misijnímu dílu dětí

V dopise ze dne 14. prosince 1843 biskup de Forbin Janson uvedl, že Misijní dílo dětí je činné ve Francii, Belgii, Holandsku, Švýcarsku, Itálii, Savojsku, Anglii, Spojených státech a Kanadě. Roku 1844 Dílo dětí zakořenilo v Číně.

Dílo dětí uchvátilo srdce biskupů i kněží a rozkvétalo. Na konci prvního roku bylo přítomno v 65 diecézích.

Pro mnoho biskupů se stalo námětem pastýřských listů a pastoračních programů.

V Číně Misijní dílo dětí otevřelo a podporovalo sirotčince, útulky a vyučovací střediska pro opuštěné děti. Domovy řídili misionáři a jakmile děti dosáhly dostatečného věku, byly vráceny

rodině.

Děti zachráněné dětmi:

ROK	KŘTY	SIROTCI	ADOPTOVANÍ	V DOMOVECH
1923	231.900	22.387	13.563	1.763
1928	255.003	19.451	14.506	6.666
1933	299.826	24.220	18.427	8.810
1938	306.039	28.163	17.768	7.768
1940	275.420	24.137	9.011	2.361

7. Okénko do misijního nebe

Sv. Oskar (Ansgar – svátek má 3. února) – EVROPA

Narodil se asi 8. září roku 801 v Amiens poblíž Corbie v Galii.

Ansgar bývá označován jako „apoštol Skandinávců“ a patron severských misíí.

Už v osmém století se křesťané pokoušeli proniknout s radostnou zvěstí evangelia dál na sever Evropy, ale bez úspěchu. Nová naděje zasvitla za Ludvíka Pobožného, když k němu přišel prosit o francou pomoc vyhnaný dánský král Harald Klak se svou družinou; přes čtyři sta jeho mužů přijalo roku 826 v Mohuči křest. Při jeho návratu do vlasti mu císař přidělil mnicha Oskara (Ansgara) z opatství v Corbie na Sommě, který zde byl vychováván po smrti své matky. Jen jeho spolubratr Autbert měl odvalu připojit se k Ansgarovi a vydat se s ním na nebezpečnou cestu. Pluli po Rýnu, podél fríského pobřeží a přistáli v Dánsku, ale evangelium tam mohli hlásat jenom krátký čas: roku 827 je oba postihl osud Haraldův a museli zemi opustit.

K novému misionářskému pokusu se Oskar odhodlal, když ho roku 829 pozval král Björn do Švédska; tentokrát ho místo zemřelého Autberta doprovázel spolubratr Witmar. Na jaře roku 830 přistáli v Birce u jezera Mälaren a zde také postavili první kostel v této zemi. V roce 831 vytvořili malou komunitu, jejímž nejvýznamnějším členem byl i králův osobní sluha Hergeir.

Ludvíkovi se však zdálo bezpečnější vytvořit na severu opěrný bod pro misie na hranici říše a ustanovil Oskara za biskupa se sídlem v Hamburku. Papež Řehoř IV. mu k tomu udělil hodnost arcibiskupa a jmenoval ho svým legátem pro celou Skandinávii. Oskar vysvětil na biskupa svého nového spolupracovníka Gautberta a poslal ho na misie do Švédska; sám se věnoval Dánům, vedení hamburského biskupství a územím dnešního Šlesvicka a Holštýnska. Nebylo to bez potíží i zklamání, ale skutečná katastrofa přišla roku 845: Normani zničili Hamburk, Dánové si vedli zpupně, Gautberta Švédové vyhnali. Oskar se chtěl přemístit do Brém, ale tam mu mohlo být biskupství předáno až po smrti jeho předchůdce a po překonání dalších obtíží především ze strany kolínského arcibiskupa. Toto biskupství bylo spojeno s Hamburkem, ale teprve roku 864 potvrdil papež obě tato místa jako arcibiskupství.

Oskar mezitím pokračoval v misiích v Dánsku a Švédsku. R. 852 přišel do Sigtuny a tam obrátil na křesťanskou víru krále Olafa. Brzy mohl jeho žák Rimbart převzít vedení švédské misie se sídlem v Sigtuně.

Když Oskar 3. února roku 865 zemřel, nastoupil Rimbart v Brémách a Hamburku na jeho místo.

Tam napsal biografii svého učitele a předchůdce ve spise s názvem Vita Ansgari („Život Oskarův“), bez něho bychom věděli o Oskarovi málo. Na obrázcích bývá Oskar vyobrazen s kožešinou nebo se skupinou pohanů.

Nechme se oslovit myšlenkou sv. Oskara:

- Vše, čeho budu chtít dosáhnout, budu podporovat modlitbou.

Modlitba může vypadat třeba takto:

Bože, tys povolal svatého biskupa Oskara, aby hlásal evangelium skandinávským národům; na jeho přimluvu uchovej světlo své pravdy i nám a dnešnímu světu.

Prosíme o to skrze Krista našeho Pána.

Amen.

Březen

Heslo: „Hlásáme Boha, který hledá, čeká, miluje, odpouští.“

1. Modlitba

Přečtěte si společně text Mk 5, 1 – 20 a rozjímejte nad ním.

Proč se posedlý nechce setkat s Ježíšem?

Jaký je jeho postoj vůči jiným?

Kdo může být naší obranou před satanem?

Co chtěl udělat člověk, kterého Ježíš uzdravil?

Co nám chce Bůh tímto textem říct?

Na závěr si můžete společně přečíst Žalm 51.

2. Obět'

Náš průvodce na cestě je tento měsíc misionář sv. Patrik. Zjistěte si o něm co nejvíce informací a uvidíte, jak úžasný člověk to byl! Postní doba – čas smíření s Otcem, čas čtyřiceti dní, to znamená do Velikonoc, které nás připravují na nový život se Zmrtvýchvstalým Kristem.

Pět týdnů chceme:

číst Boží slovo

prokazovat úctu lidem kolem nás

dělat něco dobrého pro vzdálené bratry a sestry

modlit se za misionáře a děti na misiích

odříkat si nejrůznější příjemnosti

Všechny tyto skutky jsou duchovní pomoci, jež můžete spolu s Ježíšem přinášet druhým.

3. Služba

Křížová cesta

Připravte křížovou cestu, která nám má přiblížit Kristovo utrpení, způsobené nedostatkem lásky k lidem, žijícím na jiných kontinentech. Tento nedostatek lásky mohou způsobovat války, pronásledování, lhostejnost, sobectví... Pošlete velikonoční přání některému misionářovi nebo uspořádejte akci Pohled pro misie a udělejte z namalovaných pohledů v kostele nebo na jiném vhodném místě výstavku s prosbou o finanční dary na misie. Takto získané peníze zašlete na účet PMD a pomůžete chudým dětem.

4. Tvořivost

Vyrobte trnovou korunu (např. namalujte ji na čtvrtku papíru), jejíž trny budou symbolem našich slabostí a špatných skutků. Pokuste se konat dobro a jako zadostiučinění za své hříchy za každý dobrý skutek vložte (namalujte) květ na každý trn. Připomeňte si, jak velkou radost nám mohou dobře a opravdově prožité Velikonoce přinést.

5. Z misijního světa

Děťští vojáci (zdroj: UNICEF)

Podle velmi strážlivých odhadů působí na celém světě na 300 000 dětských vojáků. V některých zemích jsou unášeny a verbovány do armády často i osmileté děti. Uživit je není drahé a vojenští velitelé ovládají metody, které z dětí činí dobře seřízené a velmi efektivní zbraně. Pomocí zastrašování, vymývání mozků a aplikace drog se dají přimět k věcem, kterých by nebyli schopni ani dospělí vojáci. Děťští vojáci však nejsou problémem jen zemí jako je Súdán, Barma, Uganda, Kolumbie či Sierra Leone. V USA jsou na výcvik posíláni už sedmnáctiletí a Velká Británie do války v Perském zálivu vyslala šestnáctileté vojáky. Povstalecké armády i vlády každodenně riskují životy více než 300 000 dětí, které jsou pouhými figurkami v rukou mocných. Například v Súdánu, kde již dlouhou dobu zuří válka mezi arabským severem a černošským jihem, bojují na obou stranách tisíce dětí.

Jednou ze zemí s největší koncentrací dětských vojáků je Barma. Občanská válka zde probíhá již od roku 1949. Odhaduje se, že ve vládní armádě je každý desátý voják nezletilý a mnohým není ještě ani 14 let. Způsob verbování bývá velmi jednoduchý: „I když jsem nic neudělal, tak mě jednoho dne vojáci zatkli a přinutili vstoupit do armády“, vzpomíná barmský chlapec na zážitek, který navždy poznamenal jeho život. Na straně povstalecké, tzv. karenské armády je pak nezletilým vojákem zhruba každý pátý.

V roce 1999 vešla v platnost Africká charta dětských práv, jediná listina týkající se výhradně dětských vojáků. I když tuto chartu podepsala ugandská vláda, je v Ugandě mnoho dětí pravidelně unášeno a nuceno k boji. Nechvalně známá je v tomto směru především provincie Kitgum, kde se vojenští velitelé nezaměřují jen na chlapce, ale i na dívky, které se pak stávají sexuálními otrokyněmi vojáků nebo v případě potřeby bývají posílány do předních linií.

„Najímání dětí do armády je zločin proti lidskosti. Vojenští velitelé by si měli uvědomit, že na tyto zločiny se nevztahuje promlčecí lhůta a že se tedy verbováním dětí vystavují značnému riziku“, říká člen Mezinárodního trestního soudu Bill Pace. I když se tomuto tribunálu dostalo velké mezinárodní podpory a rozsáhlých pravomocí, nepodpořily ho paradoxně jedny z hlavních zemí bojujících proti terorismu – USA a Velká Británie. Ve Spojených státech a Velké Británii se totiž do armády verbují ještě nedospělé děti.

Jedním z nich byl i Barry Donnan, kterého válečná zkušenost v mladistvém věku plná stresu, strachu o život, ale i šikany a týrání přivedla až na pokraj nerovnovážného zhroucení. Po návratu do vlasti se nebyl vinou posttraumatického šoku schopen vrátit do normálního života a přespával na ulici.

Největší mezinárodní pozornost ohledně dětských vojáků vzbudila v posledních letech situace v Sierra Leone. Vojenští velitelé zde dávají přednost dětem před dospělými, protože věří, že psychologický dopad krvavých zločinů spáchaných dítětem je větší, než kdyby stejný zločin spáchal dospělý. Z otřesných výpovědí zdejších dětských vojáků je zřejmé, že jsou schopni páchat ta nejhorší zvěrstva nejen kvůli důkladnému vymývání mozků či násilné aplikaci drog, ale především proto, že si plně neuvědomují, co dělají.

„Nutit děti, aby bojovaly za dospělé, je nemorální“. Ozbrojování dětí nelze omluvit ničím“ ,

vzkazuje v závěru dokumentu nositel Nobelovy ceny míru, arcibiskup Desmod Tutu.

6. Z historie PMDD

Dokumenty zaznamenávají jména mučedníků a svatých: Cuenot, Janssen, Freinademetz, Comboni, Verrolle, Don Bosco, Don Rua, Mons. Grassi, Mons. Fogolla. Dospělí napsali dětem poděkování za jejich štědrá materiální i duchovní pomoc a děti odpověděly příslibem modlitby Zdravas Maria a darem ze svých úspor. To je příklad spolupráce mezi církvemi prostřednictvím dětí.

Svědectví světce

Roku 1870 napsal Mons. Hermosilla, apoštolský vikář tonkinský, prohlášený za svatého: „Dílo dětí je bezpochyby Dílem pocházejícím od Boha. Dílem, jež nikdy nemůže být dosti vychváleno ani podpořeno, Dílem, které zasluhuje, aby rozkvétalo a navždy zůstalo v církvi k její slávě. Dílem, jež děti obohacuje a současně jim pomáhá. Dílem, jež zasluhuje požehnání nebe i země.“

Most zpráv ASIE – EVROPA

Roku 1849 začala proudit velice zajímavá výměna dopisů mezi Čínou a Francií, mezi dospělými apoštolskými vikáři a dětskými misionáři. Mnoho těchto dopisů se stalo cennou historickou dokumentací, jež obsahovala všechny možné informace, jinak neznámé.

Nebezpečí: Tien-Tsin 21. 6. 1870

Francii vlastní ekonomická politika často vyvolávala problémy, jako například v Tien-Tsinu masakr dvou otců lazaristů a 10 dcer lásky, jež vedli velký sirotčinec Díla dětí.

7. Okénko do misijního nebe

Sv. Turibius z Mongroveja (svátek má 23. března) – AMERIKA

Narodil se roku 1538 ve Španělsku. Církev ve Španělsku věnovala v XVI. století obzvláštní pozornost indiánům, a protože diecéze za oceánem byly příliš rozlehlé a tamější složité problémy se nedaly řešit z mateřské země, odjíždělo tam mnoho kněží. Přesto zprávy přicházející z Peru nebyly obzvlášť příznivé. Král Filip II. vybídl mladého licenciáta práv a předsedu inkvizičního tribunálu v Granadě Turibia z Mongroveja, aby se stal arcibiskupem v Limě. Odmítl, protože jednak byl laik, jednak nebyl seznámen s americkými problémy. Navíc oblast podléhající limskému arcibiskupovi byla obrovská, měřila od severu k jihu 5000 km a rozloha činila kolem šesti milionů čtverečních kilometrů. Král trval na svém, a proto Turibius, vysvěcený v Seville na biskupa, vsedl roku 1580 na loď do Peru.

Když přebíral odpovědný úřad, bylo mu dvačtyřicet let a hned zpočátku poznal, že jeho předchůdce se o církevní záležitosti příliš nestaral. Chtěl tyto škody napravit a konal dlouhé a obtížné vizitace, aby přímo na místě zjistil, co je třeba napravit. Za pětadvacet let, co byl arcibiskupem, procestoval zemi čtyřikrát. Druhá vizitace trvala 6 let, třetí 4 roky, ze čtvrté se už živý nevrátil; zemřel 23. 3. 1606 v chudičském kostele uprostřed indiánů.

Poučná je v tom směru Kniha vizitací, jakýsi cestovní deník, kde z každé stránky vyzraňuje jeho veliká láska k indiánům, pro něž byl opravdovým otcem. Naučil se rychle řeči Inků a žádal, aby každý kněz, který má co dělat s indiány, tuto řeč znal. Prosadil u krále, že učení domorodým řečem bylo pro mnichy i světské kněze povinné. Poučen zkušenostmi z vizitací, rozhodl se, že od základu obnoví peruánskou církev. Od roku 1582 do roku 1604 svolal celkem dvanáct synod, kde si duchovní vyměňovali zkušenosti a on mohl jejich iniciativní návrhy koordinovat. Obzvlášť III. koncil v Limě byl jakýmsi americkým tridentským koncilem; vytvářel se zde typ kněze, který se zřetelně lišil od španělského obchodníka nebo válečníka, což předtím vždycky nebylo. Arcibiskup vystupoval rázně proti mnichům hlídajícím si žárlivé výsady, volal k pořádku neukázněné světské kněze i španělské osadníky, kteří se domnívali, že je jim v dobyté zemi dovoleno cokoli:

cizoložství, loupež, nespravedlnost. Ne nadarmo nazval papež Benedikt XIV. velkého limského arcibiskupa a apoštola Peru neúnavným poslem lásky. Je patronem Peru, Limy a domorodců v Jižní Americe. Nechme se oslovit sv. Turibiem:

Pomodlím se k Duchu Svatému, abych byl ochoten přijmout od Boha jakýkoliv úkol, který po mně požaduje.

Modlitba může vypadat třeba takto:

Bože, Tys povolal svatého biskupa Turibia, aby svou apoštolskou horlivostí a láskou k pravdě pomáhal růst Tvé církvi. Prosíme Tě, dej, ať na jeho přímluvu nepřestává růst víra a svatost Tvého lidu. Amen

Duben

Heslo: „Spolu s Ježíšem hlásáme Boží lásku ke každému člověku“

1. Modlitba

Přečtěte si společně text Mt 28, 1 – 10 a rozjímajte nad ním.

Kdy šly ženy ke hrobu?

Co se stalo s Ježíšem?

Co řekl ženám anděl?

Co měly ženy udělat?

Co nám chce Bůh tímto textem říct?

Na závěr si můžete společně přečíst Žalm 22.

2. Oběť

Náš průvodce na cestě je tentokrát sv. Vojtěch. Co všechno o něm víte? V které době žil a v čem nám může být příkladem?

Jaké oběti jste přinesli v postní době? Prožívejme velikonoční radost!

Dívejte se kolem sebe, a když si všimnete ve vaší blízkosti lidí, kteří nezakouší plnou radost, protože například nevyužili svátost smíření nebo přestali chodit do kostela, snažte se jim pomoci modlitbou, aby se přesvědčili o Boží lásce a obrátili se k Bohu.

Vyberte si některé z uvedených hesel, napište ho velkými písmeny na svou misijní nástěnku a snažte se celý měsíc podle něho řídit. Můžete si vymyslet i svá vlastní hesla.

Návrh na nástěnku:

- Není Zmrtvýchvstání bez přechodu od hříchu k milosti
- Od smrti k životu
- Od války k míru
- Od strachu k odvaze
- Od nenávisti k odpuštění
- Do zla k dobru
- Od nespravedlnosti k pravdě
- Od sobectví k vzájemné lásce
- Od temnoty ke světlu
- Zmrtvýchvstalý Kristus dává život celému světu

3. Služba

Pořídte si a vyzdobte větší svíčku, kterou můžete umístit na velikonočním stole, darovat ji přátelům

nebo vzít do kostela na velikonoční vigílii. Bude připomínat naději, kterou přináší Zmrtvýchvstalý. Na svíčku umístěte následující symboly:

- Beránka – Ježíš je Božím beránkem (Jan 1, 29)
- Cestu – Ježíš je cestou (Jan 14,6)
- Vodu – Ježíš je pramenem živé vody (Jan 7, 38)
- Slunce – Ježíš je Světlem světa (Jan 8, 12)
- Klasy obilí – Ježíš je živým chlebem (Jan 12, 24)

4. Tvořivost

Napište si na papírky jména lidí, se kterými žijete, chodíte do školy (z Misijního klubka, rodiny, třídy, družiny...) a vylosujte si z nich „tichého přítele“. Za vylosovanou osobu se modlete a snažte se jí po celou velikonoční dobu dělat radost.

5. Z misijního světa

Úmrtnost matek při porodu (v Bhútánu a dalších zemích) (zdroj: UNICEF)

Život za život?

Každý rok 515 000 žen vykoupí narození dítěte vlastním životem. Narození dítěte bývá pro celou rodinu tou nejradostnější událostí. Přesto za ni ročně 515 tisíc žen po celém světě zaplatí tím nejcennějším – vlastním životem.

V České republice se téměř všechny děti rodí ve zdravotnických zařízeních, která jsou vybavena potřebnými léky a přístroji, a kde kvalifikovaní lékaři a zdravotní sestry dohlížejí na to, aby nově narozená miminka i jejich maminky měly veškerou péči nutnou pro přežití a zdravý vývoj. V rozvojových zemích je však bezpečný a sterilní porod pro miliony žen zcela nedostupný a své děti musí přivádět na svět v naprosto nevyhovujících podmínkách.

Jednou ze zemí, kde je úmrtnost žen při porodu nevyšší, je Bhútán. V tomto malém království vysoko v Himálajích je těhotná žena ohrožena 47 x vyšším rizikem úmrtí než v ČR.

60 % zdejších žen trpí chudokrevností, způsobenou nedostatkem železa ve stravě. Zdravotní stav žen navíc zhoršují infekční nemoci a podvýživa. To jsou hlavní faktory, jež u těhotných žen zvyšují pravděpodobnost komplikací během porodu, který se navíc v naprosté většině případů odehrává v domácím prostředí. Když tyto problémy nastanou, bývá už však příliš pozdě na zajištění kvalifikované pomoci. Bhútán je totiž velmi izolovaná země bez mobilních telefonů, pevných silnic nebo moderních dopravních prostředků a většina komunit zde žije v náročném vysokohorském terénu, vzdáleném od nejbližšího zdravotnického centra i několik dnů pěší chůze.

Ženy, jako byla Chhoeten, jejíž příběh si můžete níže přečíst, očekávají narození svého děťátka s velkými obavami. Bojí se, zda vůbec přežijí, trápí je starost o osud dítěte, které se hned při svém narození může stát sirotkem. Nejsmutnější na této skutečnosti však je, že naprostá většina těchto úmrtí je zcela zbytečná. Jenom během dnešního dne se narození dítěte stalo rozsudkem smrti pro 1411 žen.

„Maminko, kam jsi odešla?“

Ngatshang je malá vesnice na východě Bhútánu. Zdejší rodiny živí malá políčka, položená na strmých úbočích Himálají. Nepříliš úrodná půda a vysoká nadmořská výška jim nedovoluje pěstovat nic jiného než brambory, chilli papriky a několik druhů koření.

V domě, kde ještě před několika měsíci žila 28letá Chhoeten, se právě připravuje večerní kaše s kari. Kouř z ohniště proniká malými okny ven. Dětské hlasy, které jsou z domu slyšet, jsou však neobvykle tiché a vážné. Jen pláč malého dítěte zní jako kdekoliv jinde – ještě si neuvědomuje tragédii, která rodinu postihla.

Bylo to vloni v březnu, kdy Chhoeten zjistila neklamné známky toho, že na svět přijde nový človíček. Nemohla se mýlit, vždyť už měla tři malé chlapce: Karmu a dvojčata Ugena a Wangdi. Tajně si přála, aby další dítě byla holčička. Chhoeten brala dítě jako znamení: bude tím nejkrásnějším dědictvím po manželovi, který před několika týdny přišel o život při práci v lese. Věděla, že její starý otec a sousedé jí pomohou děti zaopatřit.

Její radostné očekávání kalila pouze vzpomínka na minulý porod, kdy téměř vykrvácela. Může se to stát znovu? Jak vysvětluje dědeček, který se dnes o děti stará, předtucha Chhoeten se bohužel naplnila.

V oficiální zprávě se uvádí, že Chhoeten zemřela na vnitřní krvácení. Dítě se narodilo večer ve 22.30 v soukromí domu, kde Chhoeten žila. V Bhútánu se věří, že porod je třeba tajit, aby bylo dítě chráněno před zlými duchy. Jedinou osobou, která v té době byla s Chhoeten, aby jí pomohla, byla její sousedka. Kolem jedné hodiny v noci jí už bylo jasné, že nastaly vážné komplikace, které sama nemůže zvládnout. Hned požádala manžela, aby běžel pro pomoc do zdravotnického centra, vzdáleného 9 kilometrů. Bez moderní dopravy je ale každá pomoc pomalá. Zdravotník, který do domu dorazil ve 4:10, našel Chhoeten ležet v kaluži krve již bez života, zemřela jen několik minut předtím. Na rukou jí spala zdravá holčička.

Ve světě je mnoho tragédií, kterým nelze zabránit. Smrt Chhoeten však byla zcela zbytečná.

Každý rok zemře přibližně 515 tisíc žen na komplikace během porodu. Na každou takto zemřelou ženu připadá dalších 30, které během těhotenství nebo porodu utrpí zranění nebo se nakazí vážnou infekcí. K 99% případů těchto úmrtí dojde v rozvojových zemích.

Jak je možné těmto zbytečným úmrtím zabránit?

6. Z historie PMDD

Tajemství úspěchu – laičtí animátoři

O rychlý rozmach Díla dětí se jistě zasloužili nadšení biskupové a kněží. Ale nárůst počtu dětí a zvláště jejich účinné zapojení se uskutečnilo díky oddaným animátorkám, laickým ženám i řeholicím, které vstúpily misijního ducha do srdcí dětí a rodin.

Misijní dílo dětí v rodinách

Pro rodiny se stalo tradicí zapsat své děti v den jejich křtu jako členy Misijního díla dětí a věnovat dar, aby se i jiným dětem dostalo milosti křtu. Tato tradice je požehnáním pro děti a výchovným závazkem pro rodinu.

Pramen svatosti

Než se květinka, Tereška z Lisieux, stala karmelitkou, svatou a patronkou misií, v devíti letech vstoupila do Misijního díla dětí. Bylo to 12. ledna 1882.

Jedinečná pocta

V archivech Národní kanceláře PMD ve Španělsku je uložena drahocenná listina, jež potvrzuje, že Isabela, španělská korunní princezna, byla přijata za členku Díla dětí.

7. Okénko do misijního nebe

Sv. Petr Chanel (svátek má 28. dubna) – OCEÁNIE

Narodil se v Cuetu poblíž Belley roku 1803 v rolnické rodině. V sedmi letech dělal pasáčka. Jednou

si ho všiml místní farář a rozpoznal v něm neobvyklé nadání. Přesvědčil jeho rodiče, aby jej dali na studie a přihlásil ho do malé školy, která byla právě založena. Petr pak pokračoval v semináři. Tam o něm řekli : „Měl zlaté srdce s prostou vírou dítěte a vedl život anděla.“ Byl vzorným studentem. Po svém vysvěcení r. 1827 dostal přidělenou farnost Crozet, která měla velmi špatnou pověst. Petr často docházel za nemocnými a svým jednáním si získal důvěru farníků. Za tři roky, co zde působil, se farnost úplně duchovně obrodila.

Petr však toužil stát se misionářem. Roku 1831 vstoupil do misijní společnosti Panny Marie (k maristům), která byla založena roku 1822 v Lyonu. Než se s nimi mohl vydat na misie, musel ještě 5 let učit v semináři v Belley a čekat, než dostanou maristé papežský souhlas. Roku 1836 konečně odjel hlásat evangelium do Tichomoří na Nové Hebridy blízko Nového Zélandu. Na ostrovech Tahiti a Tonga už působili metodisti a tak se Petr ještě s jedním laickým bratrem a Angličanem Thomasem Boogem usídlil na ostrově Futuna, kde místní náčelník Niuliki teprve před krátkým časem zakázal kanibalismus. Zde ještě o křesťanství nikdo neslyšel. Domorodci misionáře zpočátku jen trpěli, ale Petr se svými společníky často navštěvovali jejich nemocné, naučili se jejich jazyku, věnovali se dětem a tím si získali důvěru místních obyvatel. Ti začali Petrovi říkat „ten muž s nejlepším srdcem,..“

Náčelník začal žárlit a obával se o svou moc, stal se nepřátelským a podezřívavým. Vypadalo to beznadějně. Pokřtít se nechalo jen několik osob, jinak se všichni báli. Petr byl z toho velmi zklamaný. Za osmnáct měsíců pokřtil jen dvacet osob; z toho byli čtyři dospělí, ostatní děti. Po třech letech sám náčelníkův syn s přáteli požádal o křest. Náčelník se rozzuřil a poslal skupinu domorodců, aby misionáře zabili.

Když byli společníci otce Chanela pryč, vtrhli domorodci do jeho chaty, ubili ho k smrti a jeho tělo rozsekali. Stalo se to 28. dubna 1841. Petr Chanel byl prvním mučedníkem v Oceánii. Jeho násilná smrt vydala svědectví o pravdivosti výroku, že „krev mučedníků je semenem křesťanů“, protože způsobila obrácení obyvatel ostrova a za dva roky byl celý ostrov katolický. Takový zůstal dodnes. Tak se splnil sen, který měl Petr již jako chlapec.

Petr Chanel je patronem Oceánie. Ve vyobrazeních ho poznáme podle toho, že je znázorněn jako duchovní, drží v ruce malý kříž.

Oslovujme okolí svým životem, aby se i o nás, stejně jako o sv. Petru Chanelovi, mohlo říkat: lidé s nejlepším srdcem.

Modlitba může vypadat třeba takto:

Bože, tys oslavil svatého Petra Chanela tím, že se jeho krev prolitá při hlásání evangelia stala semenem nových křesťanů. Dej, ať prožíváme velikonoční tajemství smrti a vzkříšení tvého Syna s takovou opravdovostí, abychom mu stále nově vydávali svědectví. Prosíme o to skrze tvého Syna Ježíše Krista našeho Pána, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků. Amen.

Květen

Heslo: „Posílení Duchem Svatým napodobujeme Marii v její službě církvi.“

1. Modlitba

Přečtěte si společně text Lk 1, 39 – 45, 56 a rozjímejte nad ním.

Odkud čerpá Maria sílu ke službě?
Čím se Maria řídí?
Proč šla Maria k Alžbětě?
Jak Alžběta přivítala Marii?
Co nám chce Bůh tímto textem říct?

Na závěr se můžete společně pomodlit Mariin chvalozpěv Lk 1, 46 – 55.

2. Obět'

- Náš průvodce na cestě je pro tento měsíc sv. Maxmilián Maria Kolbe, velký ctitel Panny Marie. Zjistěte o něm co nejvíce informací a povídejte si s ním v modlitbě.
- Protože je měsíc Panny Marie, nezapomínejte na účast při májových pobožnostech.
- Každý den obětujte svou modlitbu na nějaký jiný misijní úmysl.
- Pokuste se vytvořit soukromou „loretánskou litanii“ s vlastními invokacemi.

3. Služba

Pokuste se ve farnosti zorganizovat při některé z májových pobožností procesí, během kterého každá rodina do speciální misijní pokladničky věnuje finanční částku pro PMD, rovnající se ceně jednoho bochníku chleba. K tomu můžete vyrobit speciální barevné obálky s misijními motivy, do kterých budou jednotlivé rodiny peníze vkládat.

4. Tvořivost

Vytipujte si znázornění Panny Marie (obraz, sochu, kapličku nebo mariánský oltář v kostele), po celý měsíc květen k ní noste čerstvé květiny a při každé návštěvě pozdravte Pannu Marii například modlitbou Zdrávas Maria.

5. Z misijního světa

HIV – AIDS (zdroj: UNICEF)

Děti, jejichž rodiče trpí AIDS:

- jsou často samy HIV pozitivní
- jsou vystaveny strádání z podvýživy
- jsou poznamenány příčinou smrti svých rodičů a vyvrženy ze společnosti
- jsou zneužívány jako laciná pracovní síla
- jsou obětmi sexuálního zneužívání
- jsou zbaveny možnosti vzdělání

Dopad pandemie AIDS na děti je skutečně zdrcující:

Na světě nyní žije 15 milionů sirotků AIDS, z toho více než 2,2 milionu tvoří děti, které jsou samy nemocné. Každý den se z důvodu AIDS stane sirotkem 4250 dětí.

Ačkoliv většina nakažených virem HIV jsou dospělí lidé, jeden ze šesti případů úmrtí z důvodu AIDS je dítě do 5 let věku. Děti představují také jeden z každých sedmi nových případů onemocnění infekcí HIV.

Každý den se virem HIV nakazí více než 5000 mladých lidí ve věku 15 – 24 let a 2000 dětí (většinou přenosem nákazy z matky na dítě), 1400 dětí ve věku do 15 let každý den z důvodu AIDS umírá.

Jakým způsobem se dá postiženým a ohroženým dětem pomoci:

Svět stále vnímá HIV/AIDS jako onemocnění dospělých. Skutečnost je ale jiná: Děti jsou ohroženy jako nikdy dříve.

- Každou minutu zemře ve světě 1 dítě ve věku do 15 let z důvodu HIV/AIDS.
- Každých 15 vteřin se nakazí 1 mladý člověk ve věku 15 – 24 let
- Děti do 5 let věku tvoří 1 z každých 6 případů úmrtí a 1 z každých 7 případů nového onemocnění.

- 15 milionů dětí je sirotky kvůli AIDS, z toho 2 200 000 dětí je infekcí nakaženo.
- Každých 15 vteřin se nějaké dítě na světě stane sirotkem z důvodu AIDS. Všechny tyto děti prožily beznadějně období nemoci a umírání svých rodičů a poté se ocitají v nejtíživější situaci, jakou si lze představit:

Prevence přenosu viru z matky na dítě

90% HIV pozitivních dětí bylo nakaženo během posledního období těhotenství, při porodu nebo kojení. Riziko přenosu viru z matky na dítě je ve vyspělých zemích 15 – 25%, v rozvojových přibližně 35%. Díky včasnému podávání léků a jednoduchým opatřením během porodu a při kojení lze většinou přenosu zabránit.

Léčba HIV pozitivních dětí

Léky vhodnými pro děti jsou léčena pouze 2% HIV pozitivních dětí.

Pro vaši představu uvádíme několik údajů ze zprávy organizace UNICEF o cenách:

6 Kč – test na zjištění infekce HIV

768 Kč – léčebná dávka antiretrovirového léku (nevirapin), dostatečná pro 1 těhotnou nakaženou HIV a její nenarozené dítě

5 760 Kč – dostatek stravy, ošacení a učebních pomůcek pro 1 sirotka AIDS na 1 rok.

9 120 Kč – speciální „porodnické“ lůžko, na kterém ženy přivádějí na svět své děti

Ochrana sirotků AIDS

Financování programů PMDD

PMDD poskytuje pravidelnou a účinnou pomoc všude tam, kde je to zapotřebí nejvíce. Své projekty pomoci může uskutečňovat pouze díky dobrovolným příspěvkům.

Ačkoliv pozornost světa je na toto onemocnění upřena již více než dvě desetiletí, drtivá většina mladých lidí stále ještě neví, jak mohou HIV/AIDS předejít a jak se mohou chránit. Přípravky, které snižují riziko přenosu infekce z matky na dítě, se dostanou pouze k méně než 10% těhotných HIV pozitivních žen. Odpovídající podpora států a veřejnosti se dostane k méně než 3% dětí, které ztratily z důvodu AIDS rodiče.

HIV/AIDS neminulo žádnou zemi, bohatou ani chudou. Nejvíce postiženými oblastmi jsou země subsaharské Afriky, velký nárůst onemocnění je v posledních letech zaznamenán v jižní a jihovýchodní Asii, v Latinské Americe, ale i v zemích bývalého Sovětského svazu.

Zastavení epidemie HIV/AIDS je možné pouze za účasti celého světa – s přispěním nás všech. Číslo konta, na které můžete přispět na pomoc sirotkům skrze PMD: 72540444/2700, var. symbol 440.

6. Z historie PMDD

První svaté dítě

Paul Tchen se narodil ve velmi chudé rodině. Byl přijat do Domova Díla dětí, kde se s velkou radostí učil katechismu. Požádal o vstup do semináře, kde byl uvítán a vzděláván Mons. Lionem, jenž později sepsal paměti o životě chlapce. Byl už v semináři, když přijal křest a první svaté přijímání. Byl výjimkou, neboť do semináře byli zpravidla přijímáni pouze chlapci z křesťanských rodin. Byl nadšeným studentem a miloval práci s tesařským hoblíkem. Když mu bylo 19 let, otec si jej chtěl odvést domů, chlapec mu však odpověděl: „Otče, už nepatřím tobě. Církev mi dala domov a vzdělání, a já teď patřím církvi. Bůh mě volá a já chci odpovědět na jeho volání.“

7. Okénko do misijního nebe

Sv. Matěj (svátek má 14. května) – ASIE

Narodil se v 1. století.

Je znám jen z vyprávění o jeho volbě ve dnech, které dělily Nanebevstoupení od Letnic. Patřil k sedmdesáti učedníkům. Měl nahradit zrádce Jidáše.

Podle Petrovy řeči to měl být „...některý z těch mužů, co s námi chodili po celou tu dobu, kdy Pán Ježíš mezi námi žil, od Janova křtu až do dne, kdy byl od nás vzat, aby se jeden z nich stal spolu s námi svědkem jeho zmrtvýchvstání.“ (SK 1:21 – 22) Vybrali dva, Josefa, kterému říkali Barsabáš, a Matěje. Po modlitbě, v níž prosili, aby jim Pán ukázal, kterého z těch dvou si vyvolil, losovali a los padl na Matěje.

Z toho, co svatý Petr říká, je zřejmé vědomí apoštolů o tom, že Matěj patří ke sboru dvanácti, výslovně ustanovených Kristem, aby pokračoval v jejich poslání. Jeden ze dvanácti odpadl, proto bylo nutné ho nahradit, neboť jejich číslo bylo posvátné; nový Boží lid je postaven na dvanácti apoštolech, jako dávný Izrael pochází z dvanácti synů Jakubových. O Matějově dalším životě nevíme nic určitého; podle řecké tradice hlásal evangelium v Kapadocii. Zemřel mučednickou smrtí – ukamenováním v Etiopii přibližně kolem roku 63. Jeho ostatky jsou uchovávány v benediktinském klášterním kostele v Trevíru a v bazilice St. Maria Maggiore v Římě.

Bývá znázorněn se sekerou a knihou. Je patronem stavebních dělníků, řezníků, cukrářů, kovářů a krejčích.

Modlitba může vypadat třeba takto:

Bože, Ty znáš srdce všech, Tys přidružil svatého Matěje ke sboru apoštolů a také nás volá Tvá láska, abychom šli cestou, kterou jsi pro nás připravil; prosíme Tě: provázej nás na jeho přímluvu svou milostí, ať dojdeme do společenství Tvých vyvolených v nebi. Skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Každý den se modleme k Panně Marii:

Maria, jsi nádherná:

Jsi milovanou Matkou všech lidí.

Jsi právě taková, jakou Tě chtěl mít Bůh Otec, který Tě stvořil.

On Tě vybral, abys byla Matkou i Dcerou Jeho Syna.

Všichni se s láskou k Tobě obracíme,
protože jsi pro nás Matkou samého Boha.

Pro jedny jsi bílá, pro druhé černá,

žlutá nebo hnědá, ale pro všechny jsi „naší Matkou“.

Červen

Heslo: „Chválíme Boha, jednoho ve třech osobách, který sjednocuje svět ve vzájemné lásce.“

1. Modlitba

Přečtěte si společně text Lk 22, 14 – 27 a rozjímejte nad ním.

Proč Pán Ježíš ustanovil Eucharistii?

S kým se setkáváme při mši sv.?

Co přikázal učedníkům během Poslední Večeře?

Kdy nesmíme přistoupit ke sv. přijímání?

Co nám chce Bůh tímto textem říct?

Na závěr si můžete společně přečíst Žalm 23.

2. Obět'

Náš průvodce na cestě se tento měsíc stává biskup Forbin – Janson. Poprosme zakladatele Díla dětí, aby nás správně vedl v našich misijních aktivitách.

Účastněte se farních pobožností k Nejsvětějšímu Srdci Pána Ježíše nebo se doma modlete na tento úmysl litanie, obětujte je na úmysl misionářů a lidí z misijních krajů.

3. Služba

Vystříhněte malá červená papírová srdce, do kterých vepište jména známých misionářů a pak z nich vytvořte jedno velké srdce, které nabídněte Pánu Ježíšovi spolu s modlitbou.

V kostele můžete vytvořit nástěnku ke Dni Papežského misijního díla dětí.

4. Tvořivost

Naplánujte a prožijte ve své farnosti Den PMDD, na který pozvěte spolužáky, rodiče a známé. Na závěr můžete zorganizovat táborák, jehož zapalování můžete pojmout slavnostně jako modlitbu za jednotlivé světadíly, mezi něž chceme přinášet světlo Kristovo.

5. Z misijního světa

Závazky členských zemí OSN (zdroj: UNICEF)

Cíle, k jejichž splnění nejpozději do roku 2015 se zavázaly členské země OSN:

- Odstranit extrémní chudobu a hlad

 - Snížit o polovinu počet lidí, kteří přežívají za méně než 1 dolar denně

 - Snížit o polovinu počet lidí, kteří strádají hladu

 - Zajistit všeobecné základní vzdělání

 - Zajistit, aby všechny děti (chlapci i dívky) ukončily v plném rozsahu základní školní docházku

 - Zajistit rovnost podle pohlaví, posílit postavení žen

 - Odstranit nerovnost podle pohlaví v dostupnosti základního a vyššího vzdělání (nejlépe do roku 2005), na všech stupních do roku 2015

 - Snížit dětskou úmrtnost

 - Snížit o dvě třetiny míru dětské úmrtnosti do 5 let věku

 - Zlepšit stav zdraví matek

 - Redukovat o tři čtvrtiny míru mateřské úmrtnosti

 - Bojovat proti HIV/AIDS, malárii a dalším nemocem

 - Zastavit šíření HIV/AIDS a začít se snižováním jeho výskytu

 - Zastavit rozsah onemocnění malárii a dalšími nemocemi a začít se snižováním jejich výskytu

 - Zabezpečit udržitelnost životního prostředí

 - Včlenit principy udržitelného rozvoje do národních strategií; bránit ztrátám zdrojů životního prostředí

 - Snížit o polovinu množství obyvatel planety, kteří nemají přístup k pitné vodě

 - Do roku 2020 dát na začátek věty „zlepšit významně životní podmínky pro minimálně 100 milionů lidí, žijících v chudinských čtvrtích (slums)“

 - Rozvíjet celosvětové partnerství pro rozvoj společnosti

6. Z historie PMDD

Zkouška

12. června 1861 vtrhli do bohosloveckého semináře v Číně vojáci a odvedli Paula Tchena a dva jeho druhy – obvinili je, že jsou křesťané. Byli mučeni mnoha způsoby. Jediná osoba, která k nim byla laskavá, byla žena jménem Martha, která jim nosovala trochu jídla.

Velké pokušení

Hoši dlouho trpěli, ale zůstali věrni své víře navzdory výhružkám a mučení.

„Jsme těžce pokoušeni, snaží se všemi způsoby, abychom se vzdali své víry; my bychom však raději zemřeli, než abychom se jí zřekli.“

Mučednictví a sláva

29. června 1861 byli Paul se svými druhy a Marthou zavražděni. Pius X. Paula Tchena roku 1908 prohlásil za blahoslaveného. Roku 1920 bylo jeho tělo převezeno do Paříže a je pohřbeno v kapli Misijního díla dětí v katedrále de Notre Dame.

Zkázonosné jaro

Roku 1900 zničili Boxeři (tajná čínská organizace zaměřená proti cizincům) misijní dílny, sirotčince i misijní domovy a misionáře pobili. To byl začátek čínské komunistické politiky.

Křesťanství v Číně začalo upadat, v té době však už bylo Dílo dětí rozšířeno po celém světě.

Dvě světové války přerušily proud solidarity a způsobily utrpení dětí ve světě.

Církev však na potřeby dětí nezapomněla a nadále vedla děti k všeobecné solidaritě.

7. Okénko do misijního nebe

Karel Lwanga a druhové (svátek mají 3. června) – AFRIKA

Narodil se roku 1865 v Bulimu v Ugandě.

Karel Lwanga se nechal ve dvaceti letech pokřtít.

Pocházel z významné rodiny a byl velitelem pážat na dvoře krále Mwangy.

Za pronásledování křesťanů, k němuž došlo během vlády krále Mwanga, byl on a dvanáct jeho přátel, pážat na královském dvoře, zaživa upáleno.

Všichni byli většinou čerstvě pokřtěni; čtyři teprve čekali na křest, ty pokřtil Karel před popravou.

Byli obžalováni pro porušení úředních povinností, ale vpravdě vzbudili královi nenávisť, protože nechtěli spáchat hřích, ke kterému je král nutil.

Všech obětí bylo přes sto, katolíků i anglikánů; popravky začaly v květnu 1886 a skončily v lednu 1887. Karel Lwanga zemřel spolu se svými 13 přáteli a 12 misionáři upálením roku 1886 u Rugby.

V roce 1920 bylo blahoslaveno a 1964 svatořečeno dvaadvacet mladých lidí z Ugandy, prvních křesťanských mučedníků černé Afriky. Papež Pavel VI., který Karla a jeho druhy svatořečil 18.

října 1964, podnikl v roce 1968 cestu po Ugandě, aby navštívil místa, kde žili.

Sv. Karel Lwanga je patronem katolické mládeže Afriky a znázorňuje se s mladými černochoy, palmou a ohněm.

Nejmladší mučedník, čtrnáctiletý sv. Kizito, je dnes zvláštním patronem Papežského misijního dětí v Ugandě a děti ho mají ve velké úctě.

Nechme se oslovit myšlenkou sv. Karla Lwangy:

„Co muž uznává za pravdu, to nezapírá!“

Modlitba může vypadat třeba takto:

Bože, Tvým působením se krev mučedníků stává semenem nových křesťanů; prosíme Tě, dej, ať pole Tvé církve, zavlažené krví svatého Karla a jeho druhů, přináší bohatou úrodu. Skrze Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Září a říjen

Heslo: „Hlásáme Boží lásku, se kterou se v životě setkáváme.“

1. Modlitba

Přečtěte si společně text Mt 22, 34 – 40 a rozjímejte nad ním.

Co znamená milovat Boha?

Kdo je můj bližní?

Je možné být dobrým a nemodlit se?

K čemu slouží přikázání?

Jak uskutečňuji největší přikázání ve svém osobním životě?

Co nám chce Bůh tímto textem říct?

Na závěr si můžete společně přečíst Žalm 15.

2. Obět'

Naším průvodcem tento měsíc je sv. Terezie z Lisieux. Ona dobře věděla a ví, jak dělat Ježíšovi co největší radost. Zeptejte se jí v modlitbě, ráda vám poradí!

Každý týden si na papír namalujte desátek růžence a do jeho zrníček napište jména misionářů, názvy misijních zemí nebo konkrétních lidí – přátel misíí, za které se budete modlit. Když tento „růženec“ budete nosit u sebe, bude vám neustále připomínat tuto modlitbu.

3. Služba

Snažte se po domluvě s knězem připravit misijní bohoslužbu. Využívejte přitom misijní materiály, o které si můžete napsat do Národní kanceláře PMD nebo si je vyzvednout u diecézního ředitele (plakátky, informace, pohlednice, články...). Zkuste v kostele vytvořit misijní nástěnku s tématem Misijního kongresu dětí, Misijní neděle, misijními úmysly, misijními projekty na pomoc potřebným apod.

4. Tvořivost

Podle vzoru dopravních značek ukazujících zákaz, příkaz, upozornění a další informace můžete připravit značky, ukazující lidem Boží lásku. Potom z nich vytvořte výstavku nebo jimi vyzdobte místa, která lidé navštěvují, aby jim připomínala Boží dobrotu.

5. Z misijního světa

Zdravotně nezávadná voda (zdroj: UNICEF)

Zdá se neuvěřitelné, že každý šestý člověk na naší planetě, tedy přes 1,1 miliardy lidí (z toho 400 milionů dětí), bojuje denně s nedostatečným přístupem k vodě.

2,6 miliardy lidí dokonce nemají ani běžnou toaletu. Tyto hrozné životní podmínky tvoří jeden z potenciálně nejnebezpečnějších světových zdravotních problémů vůbec. Velké množství obyvatel rozvojových zemí neustále trpí nebo umírá na nemoci pocházející z nekvalitní vody jako je cholera, břišní tyfus či střevní cizopasnici.

Děti jsou touto globální hrozbou ohroženy nejvíce. Průjmová onemocnění, důsledek užívání nekvalitní vody a absence sanitárních zařízení zabijí přes 4500 dětí každý den – to je druhá nejčastější příčina úmrtí dětí ve světě. Miliony dalších jsou pak oslabeny a stávají se snadno obětí jiných nemocí.

Další obětí problému jsou rozvojové ekonomiky. Bez alespoň 20 litrů čisté vody na den (pouhé dva kbelíky) nemají děti šanci vymanit se ze své chudoby. Namísto toho čelí následkům nemocí,

zameškané školní docházky a nedostatečnému rozvoji svých fyzických a mentálních možností. Vyčísleno v penězích: u nejchudších národů činí tato ztráta na produktivitě více než 63 miliard dolarů ročně.

„Nemoci přenášené vodou zabíjejí každých 15 vteřin 1 dítě a jsou důvodem většiny onemocnění dětí, žijících na této planetě a podvýživy“, řekla výkonná ředitelka UNICEF (Dětského fondu OSN) Ann M. Venemanová v New Yorku. „Proti světové krizi vody musí být přijata taková řešení, která zajistí, aby děti přežily, optimálně se rozvíjely, mohly se vzdělávat a důstojně žít“.

„Tam, kde žijí, nechodí spousta dětí do školy z důvodu nemocí, jimiž se nakazily z vody, kterou pijí, a z nemytých rukou,“ řekla Dolly Akhter, šestnáctiletá učitelka hygieny z bangladéšského slamu. „Jsme tu, abychom připomněli našim představitelům, že musí jednat tak, aby chránili naše zdraví a vzdělání. To je naše právo a jejich odpovědnost“.

Děti platí nejvyšší cenu za život v našem nehygienickém světě, v němž více než miliarda lidí bojuje o přežití bez přístupu ke zdravotně nezávadné vodě a šokující třetina obyvatel žije bez toalety. Děti ve věku do 5 let onemocní obyčejným průjmem daleko častěji než jakoukoliv jinou nemocí. Toto onemocnění je 2. nejčastější samostatnou příčinou dětských úmrtí.

S pitnou vodou a hygienou jsou úzce spjaty tak důležité sociální potřeby jako je např. vzdělávání. Choroby přenášené závadnou vodou doslova vysávají z dětí energii a schopnost učit se. Obrovské množství dětí v rozvojových zemích každý den chybí ve škole právě z důvodu takových nemocí jako jsou průjmy a onemocnění střevními cizopasníky. A mnoho dívek nemůže navštěvovat školu proto, že v ní nejsou zřízena oddělená hygienická zařízení pro chlapce a dívky, umožňující potřebný stupeň soukromí.

V subsaharské Africe, po desetiletí sužované konflikty a chudobou, musí poslední dobou většina dětí čelit ještě i zoufalému nedostatku vody, způsobenému obrovským suchem, které postihlo jižní polovinu kontinentu. Více než 42% obyvatel nemá přístup ke zdravotně nezávadné vodě, jen 36% obyvatel má toaletu.

V jižní a východní Asii jsou hygienická zařízení velkým problémem: více než polovina všech lidí, kteří nemají toalety, žije v Indii a Číně – celkem 1,5 miliardy lidí – a vytvářejí tak životní prostředí znečištěné lidským odpadem. Další nezanedbatelnou a rostoucí hrozbou dětí v tomto regionu je kvalita vody – zdraví 50 milionů lidí je vážně ohrožováno znečišťujícími látkami, jako jsou arzen a fluorid, které jsou obsaženy ve spodních vodách.

V Latinské Americe panuje extrémní nevyváženost v přístupu k pitné vodě a hygienickým službám a to jak v rámci jednotlivých zemí, tak i mezi různými státy. Děti v zemědělských oblastech jsou na tom s vodou a hygienickými službami o mnoho hůře než děti ve městech.

Domorodým a menšinovým skupinám je kvůli chudobě a společenskému vyloučení právo na tyto služby neúměrně upíráno.

6. Z historie PMDD

100 let historie

– roku 1943 dospělo Papežské misijní dílo dětí k výročí 100 let trvání, válka však oslavy znemožnila. Nicméně o 5 let později se oslava konala v Paříži; mezi přítomnými byl arcibiskup Roncalli, papežský nuncius a francouzský akademik Paul Claudel, jenž 27. října 1947, pronesl ve svém zahajovacím projevu tuto myšlenku:

„Čím více člověk zvažuje myšlenku Mons. Charlese de Forbin Jansona a práci neúnavných

apoštolů, jež ji razí, tím více člověk ctí její význam.“

Nový začátek

Po 2. světové válce, obzvláště ve Francii, prožívalo Dílo dětí rozkvět hlavně díky velkému zájmu, jež projevoval papež Pius XII. Stal se hlavním patronem Misijního díla dětí a chtěl ho podporovat v celé církvi jako papežské. A byl to právě Pius XII., který roku 1950 zavedl Světový Misijní den dětí.

V ČR se tento den slaví 1. června.

II. vatikánský koncil

Obnova, kterou přinesl II. vatikánský koncil, se Díla nedotkla okamžitě a v mnoha zemích Dílo dětí ztratilo na síle. Koncil doporučoval nové formy práce s dětmi.

Měnil se pohled na misijní činnost a bylo třeba nalézt nové cesty pro misijní myšlenku Papežského misijního díla dětí.

Roku 1983 se sekretariát PMDD přestěhoval z Francie do Říma, do stejné budovy jako tři další misijní díla.

Tato změna znamenala začátek cesty obnovy pro Dílo dětí.

Roku 1993 se v Římě a po celém světě konaly oslavy 150. výročí založení PMDD.

Mnoha národním kancelářím dodaly nový podnět k oživení a podpoře Díla dětí v mladých církvích. Dnes PMDD působí přibližně ve 120 zemích celého světa.

Děti v ČR se do tohoto díla opět zapojily v roce 2000.

DĚTI POMÁHAJÍ DĚTEM MODLITBOU, OBĚTÍ, SLUŽBOU A TVOŘIVOSTÍ.

7. Okénko do misijního nebe

Sv. Terezie z Lisieux (svátek má 1. října) – EVROPA

Narodila se 2. ledna 1873 v Alençonu v severozápadní Francii, jako poslední z devíti dětí manželům Martinovým. Pokřtěna byla jako Marie Františka Terezie Martinová. Když jí bylo tři a půl roku, zemřela jí matka. Otec se poté přestěhoval s dětmi do Lisieux. Tam začala chodit do školy v penzionátu sester benediktinek (1881). Ve svých devíti letech se stala členkou Papežského misijního díla dětí a pravidelně doma mysleli na pomoc potřebným.

Toužila už od dětství stát se řeholnicí jako její starší sestry. Nakonec se jí to v 15 letech podařilo, i když to bylo výjimečné. Byl do toho zasvěcen i tehdejší papež Lev XIII. a musela mít zvláštní povolení od biskupa. Sestry v klášteře jí moc nerozuměly, myslely si, že je domýšlivá a pyšná. Přitom Terezie, která navenek působila klidně a vyrovnaně, trpěla po celý život stavy úzkosti. Byla často mučena myšlenkou, že ji Bůh opustil. Vždy znovu však uměla odolávat i nejsilnějšímu pokušení. Někdy byla přesvědčena, že je odsouzena k zatracení. Přesto se zcela odevzdávala Kristově lásce.

Když jí bylo asi 20 let, uložila jí sestra Pavlína, která se mezitím stala převorkou, psát vzpomínky z dětství. Vznikly tak „Dějiny duše,“. Vynikala pokorou, evangelní prostotou a důvěrou v Boha. Na svou cestu „duchovního dětství“ uváděla také novicky, které jí představená svěřila. Zasvětila svůj život modlitbě a sebeobětování za spásu duší. Modlila se především za kněze a misie. Jejím heslem bylo: „Všechno je milost,“.

Karmelitský řád žádal po řeholnicích tvrdou kázeň: manuální práci bylo vyhrazeno 5 hodin, chórové modlitbě a rozjímání šest a půl, osvěžení a soukromému zaměstnání 4 hodiny, cvičení novicek půl, jídlu hodina a tři čtvrtě, spánku 6 až 7 hodin. Její křehké zdraví nakonec nesneslo tvrdý život karmelitek. O Velikonocích 1896 začala kašlat krev. Po roce nemoci zemřela 30. září 1897 na tuberkulózu.

Město Lisieux se stalo poutním místem Západu a v roce 1929 – 1954 tam byla postavena bazilika, v

níž jsou ostatky sv. Terezie ve skleněné rakvi. Už v roce 1925 byla svatořečena, 1927 se stala patronkou misí. V roce 1997 ji prohlásil papež Jan Pavel II. za učitelku církve.

Je patronkou: misí, misionářů, Francie, Austrálie, karmelitek, pilotů a posádky letadla nebo raketoplánu, nemocných AIDS, tělesně nemocných, proti nemocem, zvracení a tuberkulóze, květinářů a pěstitelů růží, při ztrátě rodičů, obnovení náboženské svobody v Rusku.

Nechme se oslovit myšlenkami sv. Terezičky:

„Mým povoláním je láska!“

„Chtěla bych Ježíše tak vroucně milovat, milovat tak, jak ještě nikdy nebyl milován...“

„Ježíš touží vstoupit do našeho srdce.“

Terezička se modlila takto:

„Mé celé nebe se v Hostii bílé skrývá, kde Ježíš prodlévá tajemně zahalen, plamenem božského ohniska chci byt živa, kde Spasitel mě slyší, ať noc je nebo den. Jak šťastná chvíle je, když v něze nevídané přicházíš, drahý můj, mé srdce změnit v své! To slastné opojení, soulad lásky samé, je celé nebe mé!“ (z poezie sv. Terezie)